

Skupina: **STORŽKI**

Starost otrok: **1-6 let**

Vzgojiteljica: **Mateja Bajc Trček**

Pomočnica vzgojiteljice: **Špela Šorli**

Ob začetku leta smo se z učitelji podružnične osnovne šole dogovorili, da izpeljemo vsaj dva skupna dogodka za starše, stare starše, vaščane ter osebje vrtca in šole. Otroci so bili nad idejo, da bodo po dolgem času zopet nastopili za starše, navdušeni. Prepevanje pesmi, deklamacije in nastopanje pred vrstniki so dnevno vključevali tudi v svojo igro. Prireditve so se resnično veselili, bili so ponosni nase ob vsaki na novo naučeni pesmi ali novonastalem likovnem izdelku. Pred prireditvijo smo se povezali s starši, ki so skupaj z otroki sodelovali pri izdelovanju lantern za pohod z lučkami. Božično-novoletno prireditev smo izvedli v decembru, ko smo se v soju lantern, sprehodili pred vrtec oziroma šolo. Med potjo so si starši lahko ogledali likovno razstavo otrok, ki je bila umeščena v naravno okolje. Šolarji so pohod popestrili z glasbenimi nastopi. Pred vrtcem so otroci nastopili s pesmimi in deklamacijami. Starši so po dolgem času spet poklepetali, otroci so se družili s sovrstniki. Njihov smeh in dobra volja sta nas spodbudili k izpeljavi še ene, pomladne prireditve. Otroci so komaj čakali na skupne vaje s šolarji, na druženje, na obisk staršev in starih staršev. Tovrstna druženja so nas še bolj povezala, pa ne samo otroke in vzgojiteljice, temveč celotno krajevno skupnost.

V enoti Pudgurček skoraj ni minil dan, da se otroci niso gibali na svežem zraku in na neravnem terenu. Zunaj smo se gibali v vseh letnih časih in v vsakem vremenu, izjema so bili le dnevi, ko je močno deževalo. Otrokom smo želele omogočiti čim več naravnih oblik gibanja, zato smo veliko hodili na sprehode, planinske izlete, redno so se gibali na travniku,

na obrobju gozda in v gozdu. Veliko časa smo se zadrževali v gozdni igralnici, za katero so redno skrbeli starši otrok (košnja trave za lažji dostop, ureditev gozdne igralnice z naravnim, nestrukturiranim materialom, ki je otrokom nudil nešteto možnosti igranja). Čeprav je skupina kombinirana in so vanjo vključeni otroci od drugega do šestega leta starosti, so prav vsi zmogli tudi daljše poti, ki so od njih zahtevale vztrajnost. Na planinskih izletih smo tako po stranskih poteh obiskali nekaj sosednjih vasi. Večkrat smo se vzpeli na bližnji hrib, poraščen z nižjimi borovci, na katere so otroci spretno plezali. Na travnikih in makadamskih poteh smo izvedli mini kros in tek v okviru Atletske zveze Slovenije, prav tako pa smo zunaj izvedli večino nalog v okviru športnega programa Mali sonček. Letošnja zima nam je bila naklonjena s snegom, zato smo vsak trenutek izkoristili za sankanje, hojo po globokem snegu in igro na snegu. Gibalni napredek pri vseh otrocih je bil opazen iz meseca v mesec, težavnost gibalnih izzivov pa smo prilagajali najmlajšim oziroma manj spretnim otrokom. Tudi v deževnih dnevih nismo bili prikrajšani za gibanje, saj smo gibalne urice izvajali v telovadnici. Otroci so se najbolj navduševali nad različnimi poligoni, ki so jih premagovali z naravnimi oblikami gibanja, igrami z žogo in plezanju po letvenikih.

Ker smo se v naravi zadrževali praktično vsak dan in čeprav cilj naše dejavnosti ni bil v povezavi z varovanjem in ohranjanjem narave, smo se z otroki pogosto pogovarjali o našem odnosu do narave in o tem, kaj in kako nam narava vrača. Otroci so na sprehodih in med igro večkrat opazili različne odpadke, ki ne sodijo v naravo. Poslušale smo njihovo razmišljanje in se večkrat spontano vključile v pogovor. Menim, da so otroci največ znanja in možnosti za nadaljnje razmišljanje o onesnaževanju odnesli prav od tukaj, saj so lahko v živo videli oziroma doživeli onesnažen travnik, potok... Na sprehodih smo imeli vedno s seboj vrečko, v katero smo zbirali morebitne odpadke in jih potem odvrgli v za to namenjen zabojnik. Pridružili smo se čistilni akciji ter očistili okolico vrta. Otroci so pokazali velik interes in pripravljenost sodelovati, zato jih je v naslednjih dneh in tednih zmotil prav vsak papirček, ki so ga videli na tleh. Čistilno akcijo smo zato izvedli še nekajkrat, eno večjo pa skupaj s podružnično osnovno šolo. Da bi naravo ohranili tako kot je, smo se izogibali trganju cvetlic vsepovprek, spoznavali smo zdravilne rastline in živali, ki živijo v različnih naravnih okoljih. V

gozdni igralnici so otroci pripravili nekaj krmilnic iz naravnih materialov, kamor smo pozimi nosili semena za ptice ter druge živali.

V toplejših dnevih maja smo se začeli pogovarjati o koristnih in tudi škodljivih vplivih sonca na naše telo. Ker se o tem pogovarjamo vsako leto, so starejši otroci že znali naštetih omenjene vplive ter tudi povedati, kako se pred močnih soncem lahko zaščitimo. Gibanje na prostem smo prestavili na zgodnje dopoldanske ure, medtem ko smo se po deseti uri zadrževali v notranjih prostorih vrtca. Otroci vedo, da morajo zato, da bi ostali zdravi, veliko piti, da pa je ob vročih dnevih potrebno popiti še več tekočine kot sicer. V junijskih dneh smo opustili daljše sprehode in, zaradi klopotov, gibanje na travniku in v gozdu, ter se raje zadrževali v okolici vrtca, v senci dreves. Otrokom smo v tem času večkrat ponudile napitek (vodo, nesladkan čaj). V primeru izleta ali sprehoda z določenim ciljem so imeli otroci s seboj plastenko vode. Večina otrok je imela v vrtcu pokrivalo, tisti, ki so ga pozabili doma, pa so dobili pokrivala v vrtcu. Otrokom smo med bivanjem na prostem ponujale umirjene dejavnosti, ki so jih zadrževale v senci. Najbolj so uživali v igrah z vodo, saj so se hkrati osvežili in tudi sprostiti.

V kolikor otroke od majhnega navajamo na zdrav način življenja, bodo določene navade najverjetneje ohranili tudi v prihodnje. Priložnosti za zdrav način življenja je v vrtcu veliko. Za zdravje smo vsakodnevno poskrbeli z gibanjem na prostem. Strokovne delavke smo skrbele, da bi otroci čim manj časa sedeli. Dejavnosti smo prilagajale tako, da so bili otroci aktivni. Pozorne smo bile tudi na počitek otrok, ki ga v predšolskem obdobju vsekakor zagovarjamo. V skupini imamo nekaj otrok, ki ne zaspijo. Le-tim smo vseeno ponudile ležalnik in jih spodbujale h krajšemu počitku. Po tem času so imeli na voljo umirjene dejavnosti. Zdrava prehrana otrokom ni vedno najboljša, a smo jih v vrtcu vsakodnevno spodbujale k okušanju različne hrane. V okolici vrtca rastejo robide, grozdje, lešniki, orehi... Otroci so si večkrat utrgali omenjene sadeže, poskusili so jih tudi tisti, ki veljajo za izbirčne. Nismo pozabili niti na duševno zdravje, ki ima velik vpliv na fizično počutje otrok in obratno. Z različnimi socialnimi in gibalnimi igrami smo skrbele, da so bili otroci v vrtcu sproščeni in nasmejani. Da bi se v vrtcu počutili prijetno, smo jih vključevale v urejanje prostora in koticikov, v načrtovanje rojstnih dni in drugih dejavnosti.

